

Софија - Одслужен молебан и велика литија за враћање вјеронауке у школе

Хиљаде грађана учествовало је у Софији, у суботу 17. маја у литији „Врлине и религија у школи“, коју су организовала грађанска удружења, а подржао Свети Синод Бугарске православне Цркве.

Прије почетка литије Његова Светост Патријарх бугарски господин Данило служио је молебан у храму Светог Александра Невског, уз саслужење више архијереја Бугарске православне Цркве.

Након молитве, Патријарх Данило се сабранима обратио бесједом.

”Захваљујем се свима вама који сте данас дошли да подржите дугогодишњу иницијативу коју је Свети синод покренуо још почетком деведесетих година прошлог вијека, одмах након демократских промјена – да се предмет Вјеронаука, или, како му је сада радни назив – „Врлине и религија“, врати у редовни наставни план и програм.”

"Хвала вам што сте дошли да подржите иницијативу Министарства просвјете и науке, а посебно министру Красимиру Валчеву – на разумијевању, храбрости и одважности да се покрене поступак како би се овај предмет вратио на мјесто које му припада у наставном плану и програму."

"Овдје смо, на неким плакатима, видјели наставак једног од слогана људи који не желе да се тај предмет уведе – да „школа није црква“. Да – то је њено дијете, јер је бугарска школа настала из Цркве."

"Увођењем предмета у редовни наставни план и програм, не само да ће се вратити историјска истина, већ ће нам се пружити и прилика да будемо истински настављачи дјела наших првих учитеља – свете браће Ћирила и Методија, њихових светих ученика, и свих учитеља из нашег рода до данас. Без вјере којом су нас просвјетлили, није могуће адекватно разумјети ни нашу историју, ни нашу књижевност, ни нашу културу."

"Ако ми данас не знамо и не можемо да схватимо зашто су они радили тако предано, не мислећи на себе и не плашећи се ничега, већ су храбро полагали своје животе за своје ближње, како ћемо ми тако предано, несебично радити – за своје породице, за људе око нас, за нашу домовину, за цијело човјечанство? Господ Исус Христос је Онај који нам је дао примјер шта ријеч „љубав“ значи. Данас многи говоре о љубави, али када завиримо у своје душе, видимо да тамо има више: очаја, незнања, збуњености, страхова, подјела, неповјерења, себичности, страха за себе. Али када још у школским клупама својој дјечи пружимо прилику да се упознају са вјером која је родила и сачувала врлине у душама прије свега наших светих предака светих, тада ћемо имати наду да ће сјеме доброте проклијати у њиховим душама и да ће донијети плод врлине, вјере; имаћемо наду за нашу Отаџбину."

"Од времена када су ова тема и вјера уопште, били маргинализовани, свједоци смо нивоа духовне апатије, урушавања вриједности и распада породичних веза и веза у друштву. Јер у природи и у људској души нема празног простора. Ако се не трудимо да истрајемо у добру, онда разорна моћ гријеха, која делује у сваком човеку, чини своје и уништава и нашу личност и цијело друштво."

"Мирно, кротко и смјело подржимо министра Валчева, Министарство просвјете и науке и све оне који су на себе у овом тренутку преузели политичку одговорност за увођење овог предмета у редовни наставни план и програм бугарских школа, како би знали да нису сами. То је жеља већине

народа. И немојмо користити тако неодрживе аргументе да у савременим школама и друштву нема мјеста за религију, што је велика заблуда.”

”Многобројни постери са мислима свјетски познатих научника, добитника Нобелове награде, који су били дубоко религиозни људи, свједоче да им је вјера помагала у научним тежњама, у непристрасности и марљивом проучавању свијета око нас, у коме виде пројаву Божје моћи, мудрости и љубави према човјечанству, а кроз проучавање стварања свијета, многи од њих су дошли до вјере у Бога.”

”Каква научна поента може бити у порицању наших предака? Постоји ли научни аргумент за игнорисање дјела свете браће Ћирила и Методија, светог цара Бориса-Михаила, светог Пајсија, просвјетитеља током нашег препорода? „Шта је научно у порицању њиховог доприноса, који је у својој суштини управо вјера и љубав према својим сународницима“, казао је патријарх Данило.”

Митрополит ловечки Гаврило, оснивач прве православне школе у Бугарској у Ловечу, рекао је:

„Прије шест година основали смо основну школу под окриљем Бугарске православне цркве, која носи име Светих седам светитеља. Као резултат тога, наша дјеца гледају на свијет очима Христове вјере и љубави, осјетљива су на бол других, штите живот у свим његовим облицима, имају веће поштовање према родитељима и наставницима, способна су да траже опроштај и опросте, и имају већу мудрост да избјегну гријех и свјетска искушења.“

”Зар ово није нешто дивно за вашу децу, драги Бугари? Има ли нешто боље за ваше ученике, драги наставници?”

”Седамдесетих година прошлог вијека, Господ ме је упознао са веома добрим епископом – епископом Партенијем. Био је изузетан духовник – викар Његове Светости Патријарха Максима. Владика Партеније ми је рекао: „Омладина нашег времена нема радости, а за младог човјека је најприродније да ужива у животу, да има наду. Да би имао радост, човјек мора имати чисту савјест. А да бисмо имали чисту савјест, морамо познавати Христа и Његове свете јеванђелске заповјести, од којих су највеће љубав, смирење и милосрђе.“

”Највеће богатство за нашу земљу није материјално, већ ово – да дјеца боље одрастају. Господ је рекао: „Иштите најприје царство Божије, и правду његову, а ово ће вам се све додати“ (Мт. 6,22 – 33). Ако одгајимо своју децу

да буду боља, Господ ће нашој земљи обезбједити све што је материјално потребно.”

Патријарх Данило је благословио организаторе и учеснике литије и изразио захвалност свима који су у њој учествовали.

mitropolija.com